Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Larisa Lavric)
Dosarul nr. 2a-957/25 (2-24091514-02-2a-10032025)

D E C I Z I E

17 iunie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi
Interpret Diana Guzun

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată ***de apelantul Vladimir Mocreac***, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Mocreac împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La data de 14 august 2024 Vladimir Mocreac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției RM, solicitând încasarea despăgubirii în mărime de 26 127 500,00 lei pentru tergiversarea examinării cauzei privind încasarea despăgubirii urmare detenției în condiții inumane și degradante.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că urmare unei detenții inumane și degradante în timpul ispășirii pedepselor în perioada 1982 – 03 februarie 2017, a depus mai multe plângeri în instanțele de judecată, solicitând achitarea compensației în urma suferințelor psihice și cheltuielile materiale.
Astfel, în baza plângerii din 10 ianuarie 2023, Judecătoria Chișinău sediul Ciocana a emis la data de 25 aprilie 2023 încheierea prin care a respins, ca fiind tardivă, plângerea sa.
A menționat reclamantul că, deși la data de 26 aprilie 2023 a contestat cu recurs încheierea judecătorească, iar la 31 octombrie 2023 a depus cerere cu calculul

prejudiciului material cauzat în urma detenției timp de 18 ani, până în prezent Curtea de Apel Chișinău nu a examinat recursul.
Actualmente, examinarea dosarului nr.1-2305809- 02-21r-03052023 a fost amânată din data de 27 mai 2024, fără a fi determinată data ședinței, fapt inadmisibil. Situația creată, în opinia reclamantului, când exodul magistraților din Curtea de Apel Chișinău afectează procedurile juridice unui număr mare de justițiabili ai Republicii Moldova, iar abținerea magistrații Silvia Cecan trezește mari dubii la examinarea cauzei sale, consideră că circumstanțele declarate motivează cererea de chemare în judecată privind încălcarea dreptului la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și dreptul la un proces echitabil.
În drept, reclamantul a invocat dispozițiile Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art.6 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților fundamentale.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Mocreac Vladimir împotriva Ministerului Justiției RM cu privire la încasarea despăgubirii în mărime de 26 127 500,00 lei urmare tergiversării soluționării cauzei nr.21ji-86/2023 (1-23005809-12-21ji12012023-1) cu privire la încasarea despăgubirii pentru condițiile inumane de detenție; încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 26 127 500,00 lei s-a respins, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 3 decembrie 2024 Vladimir Mocreac, a declarat apel preventiv, iar la data de25 martie 2025 împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 16 ianuarie 2026
5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2025, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelantul Vladimir Mocreac. S-a acordat apelantului Vladimir Mocreac reprezentat de avocatul Oleg Bondarenco, un termen de 07 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău a apelului motivat, cu indicarea

motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului, a dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei. S-a explicat apelantului și reprezentantului său, că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.

6. La 25 martie 2025, apelantul Vladimir Mocreac, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel iar prin încheierea din 08 aprilie 2025 s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelantul Vladimir Mocreac .

Argumentele părţilor:

7. În motivarea apelului declarat, a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanţei de fond, o consideră ca fiind ilegală și neîntemeiată, pasibilă de a fi casată, reiterând integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, pe care o susține cu motivele de fapt și de drept invocate.
8. Suplimentar a menționat că, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 Noiembrie 2024, vădit ilegala, din următoarele argumente: Judecătoria Chişinău, sediul Centru a examinat acțiunea pretinsă la o singura şedinţa din 27 noiembrie 2024, timp a doua ore; Judecători Chişinău, sediul Centru nu sa expus asupra cereri depuse şi declarațiilor făcute în şedinţa de judecată, astfel a primit refuz de anexarea probelor în susţinerea cererii.
9. Atașează la cererea de apel scrisorile rogatorii Ministerului Justiţiei si răspunsurile primite și solicită sa fie admise la examinarea cererii de apel.
10. Afirmă că ignorarea declarațiilor date de apelant a provocat o situație dubioasa privind faptul in dosarul 1-15210371-02-1a-18082021, (cauză se examinează la Curtea de Apel Chişinău) nu sa petrecut nici o şedinţa de judecată din momentul recunoașterii violării dreptului la un proces echitabil. Faptul ca cauza nu se examinează din momentul recunoașterii vinei.
11. Conducîndu-se de prevederile Codului de procedură civilă, art.20, art.24 , art.53 alin.(2) Constituției Republicii Moldova apelantul Vladimir Mocreac a solicitat admiterea integrală a apelului declarat, casarea hotărârii primei instanțe din 27 noiembrie 2024 ca vădit ilegală cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral cu încasarea despăgubirilor în mărime de 26 127 500,00, încasarea prejudiciului în sumă de 26 17 500,00 lei
12. În termenul acordat de către instanța de apel, reprezentantul intimatului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu a prezentat o referință vizavi de cererea de apel depusă de Vladimir Mocreac.
13. În şedinţa judiciară, apelantul Vladimir Mocreac, a solicitat admiterea cererii de apel, cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac.

14. Reprezentantul intimatului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Valiuh Irina în ședința instanței a solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea hotărârii prime instanțe ca legală și întemeiată.

Aprecierea instanței de apel:

15. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
16. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelantul respectând acest termen.
17. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
18. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
19. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
20. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
21. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
22. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
23. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91*

din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

24. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cernitele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.
25. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
26. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
27. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
28. Colegiul reține că la data de 14 august 2024 Vladimir Mocreac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției RM, solicitând încasarea despăgubirii în mărime de 26 127 500,00 lei pentru tergiversarea examinării cauzei privind încasarea despăgubirii urmare detenției în condiții inumane și degradante. În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că urmare unei detenții inumane și degradante în timpul ispășirii pedepselor în perioada 1982 – 03 februarie 2017, a depus mai multe plângeri în instanțele de judecată, solicitând achitarea compensației în urma suferințelor psihice și cheltuielile materiale.
29. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Mocreac Vladimir împotriva Ministerului Justiției RM cu privire la încasarea despăgubirii în mărime de 26 127 500,00 lei urmare tergiversării soluționării cauzei nr.21ji-86/2023 (1-23005809-12-21ji12012023-1) cu privire la încasarea despăgubirii pentru

condițiile inhumane de detenție; încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 26 127 500,00 lei s-a respins, ca neîntemeiată.

30. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 3 decembrie 2024 Vladimir Mocreac, a declarat apel preventiv, iar la data de25 martie 2025 împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acţiunii.
31. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind respingerea acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
32. Colegiul reține că la 21 octombrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a prezentat Raportul cu privire la respectarea termenului rezonabil de examinare a plângerii depuse de Vladimir Mocreac, potrivit căruia se atestă că plângerea în temeiul art. 4732 Cod de procedură penală a fost depusă de către reclamantul Mocreac Vladimir la data de 10 ianuarie 2023 la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana, fiind invocată încălcarea drepturilor garantate de art. 3 CEDO, privind condițiile de detenție și aplicarea mecanismului compensatoriu, repartizată judecătorului Victor Rațoi.
33. Se reține că cauza s-a examinat în perioada 10.01.2023-25 04.2023, cu desfășurarea a trei ședințe de judecată, iar prin încheierea din 25 aprilie 2023 plângerea reclamantului Mocreac Vladimir, a fost respinsă ca fiind tardivă.
34. Se mai reține că, la data de 26 aprilie 2023 reclamantul a contestat cu recurs încheierea din 25 aprilie 2023, cauza fiind expediată la Curtea de Apel Chișinău la data de 28 aprilie 2024.
35. Potrivit raportului Curții de Apel Chișinău, cauza a fost repartizată judecătorului Mihail Diaconu la data de 03 mai 2023, ulterior redistribuită judecătoarei Silviei Cecan în legătură cu faptul că în baza Dispoziției președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău din 05.06.2023, a fost modificată Dispoziția nr. 45 din 27 decembrie 2022, punctul 4, privind componența colegiilor și constituirea completelor de judecată, judecătorul Mihail Diaconu fiind inclus în alt complet specializat în materie contravențională și în activitatea judecătorului de instrucție.
36. Urmare admiterii la data de 25 martie 2024 a declarației de abținere formulată de judecătorul Silvia Cecan, cauza a fost redistribuită la 26 martie 2024 judecătorului Igor Chiroșca, ședința de examinare a recursului fiind fixată pentru data de 27 mai 2024 și care a fost amânată pentru data de 02 decembrie 2024 în legătură cu imposibilitatea formării completului de judecată.

37. În materie de drept, Colegiul civil menționează că potrivit art. 6 § 1 din Convenție, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.
38. Conform prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).
39. În conformitate cu art. 2, alin. (6) din Lege, mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.
40. Totodată, conform art. 4 alin. (1) și (2) al aceleiași Lege, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei

suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului. Instanța de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, prezintă Ministerului Finanțelor un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil și, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar.

41. De asemenea, instanța de apel menționează că la examinarea cererilor cu privire la încălcarea termenului de examinare în termen, caracterul rezonabil al duratei procesului trebuie să fie determinat în funcție de circumstanțele cauzei și cu referire la complexitatea cauzei, comportamentul reclamanților și al autorităților relevante, precum și natura interesului reclamanților în litigiu (*Frydlender vs Franța [GC], nr. 30979/96, § 43, CEDO 2000-VII, și Cravcenco vs Moldova, nr. 13012/02, § 44, 15 ianuarie 2008*). Prin comportamentul părților care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților se va aprecia *bona/mala fides* a tuturor părților implicate în proces, inclusiv existența unor întârzieri inexplicabile, amânări neîntemeiate, consecutivitatea ședințelor, planificarea unei ordini a ședințelor cu pauze îndelungate etc.
42. La caz, deși reclamantul/apelant, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a susținut că sunt premise pentru a constata încălcarea drepturilor sale prin tergiversarea examinării în termen rezonabil a cauzei, Colegiul civil atestă că durata procedurii trebuie evaluată în coroborare cu criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei, complexitatea ei, comportamentul participanților la proces, conduita instanței de judecată, importanța procesului pentru cel interesat.
43. De altfel, perioada de examinare nu poate fi pusă exclusiv în sarcina instanțelor judecătorești, or, termenul de examinare a cauzei se datorează inclusiv comportamentului părților, complexității cauzei.
44. Respectiv, Colegiul civil remarcă faptul că la caz, prin prezenta acțiune, Vladimir Mocreac pretinde încălcarea dreptului la examinarea plângerii în termen rezonabil timp de 1 an și 10 luni.
45. În temeiul pct. 4 din Regulamentul privind stabilirea gradelor de complexitate unice naționale a cauzelor judiciare civile, penale și contravenționale, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 149/11 din 29 martie 2011, gradele de complexitate a cauzelor reflectă nivelul efortului intelectual, psihic și moral al judecătorului, durata de timp necesară soluționări unei cauze, precum și circumstanțele cauzei. Gradul de complexitate a cauzei este direct proporțional și cu volumul de muncă efectiv stabilit unui judecător, precum și

determinarea per instanță a sarcinii de dosare examinate de către un judecător și pe perioade determinate de timp. Din punct de vedere al complexității, această cauză poate fi atribuită la gradul mediu de complexitate.

46. În ceia ce privește conduita autorităților naționale, instanța de judecată notează că, prin prisma raportului motivat întocmit și prezentat cu referire la respectarea termenului rezonabil de examinare a plângerii, judecarea în fond s-a realizat într-un termen rezonabil, fiind respectat și echilibrul între drepturile participanţilor la proces şi procedurile ce se impun.
47. Mai mult, doar în cadrul unei singure ședințe de judecată s-a examinat fondul, fiind amânată deliberarea și pronunțarea încheierii. În acest context este de observat că, la caz nici un element de probă nu a confirmat întinderea neîntemeiată de către autoritatea judecătorească a examinării plângerii.
48. Totodată, din analiza circumstanțelor relatate, rezultă faptul că au existat premise și factori obiectivi care au influențat asupra stabiliri ședinței pentru examinarea cererii de recurs, în condițiile în care în luna mai 2024 au demisionat 20 de judecători din cadrul Curții de Apel Chișinău, ceea ce a influențat considerabil activitatea ultimei, fiind în imposibilitate de a fi formate completele pentru examinarea cauzelor. Nu poate fi trecut cu vederea nici volumul excesiv de cauze pendinte aflate în gestiunea judecătorilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, de gradul de complexitate a acestora.
49. In ce privește pretenția de acordare a sumei în scopul satisfacerii prejudiciului moral, reținem că instanța de drept comun în acest sens urmează să aplice prevederile art. 118 Cod de procedură civilă, în temeiul căruia „părțile sunt obligate să prezinte probe pe care le invocă, conform legislației în vigoare".
50. În acest context, Colegiul subliniază faptul că sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă numai pe seama pârâtului, dar se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și jurisprudența Curții Europene, excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.
51. La caz, este cert că pretenția reclamantului privind compensarea prejudiciului moral în cuantumul de 26127 500,00 lei, drept o solicitare exorbitantă, constituind o pretenție formulată în mod abstract, fiind o compensație iluzorie, în raport cu pretinsele suferințe invocate.
52. Prin urmare, solicitarea reclamantului privind încasarea a 26 127 500,00 lei, în baza Legii nr. 87/2011, pentru o perioadă de examinare, în ansamblu, de 1 an și 10 luni, constituie o pretenție vădit nefondată.
53. Suplimentar raportului, este în imposibilitate de a mai proba lipsa suportării de către reclamant a prejudiciului moral, atât timp cât nu a fost probată existența de facto a acestui prejudiciu, or, apriori, nu se poate constata lipsa a ceea ce nu există.

54. În acest context, este de notat că în materia drepturilor omului potrivit jurisprudenței Curții Europene, o recunoaștere oficială și publică a violării constituie prin sine o satisfacție echitabilă suficientă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de reclamant.
55. Astfel, realizând o apreciere, prin cumul, a criteriilor în dependență de care se apreciază rezonabilitatea termenului de examinare a cauzei, instanța conchide că perioada de referință în speță nu depășește limita rezonabilității pentru astfel de categorii de cauze.
56. Or, luând în considerare complexitatea cauzei, comportamentul părților, de sarcina lunară a fiecărui judecător din cadrul instanțelor de judecată și în special al Curții de Apel Chișinău, de contextul imposibilității formării completelor de judecată în instanța de apel, instanța constată că autoritățile judecătorești au acționat cu bună-credință, cu o suficientă diligență și au întreprins toate măsurile necesare în vederea examinării obiective și sub toate aspectele a cauzei nr.21ji-86/2023 (1-23005809-12-21ji-12012023-1) intentate în baza plângerii depuse de reclamantul Mocreac Vladimir.
57. În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră că instanța de fond corect a conchis că că dreptul persoanei la judecarea în termen rezonabil a plângerii, prevăzut de legea națională şi articolul 6 § 1 al Convenţiei, a fost respectat, aspect care a generat respingerea pretenției lui Mocreac Vladimir cu privire la constatarea acestei încălcări, iar pe cale de consecință, respingerea și cerinței cu privire la repararea prejudiciului în mărime de 26 127 500,00 lei, dat fiind faptul că este o pretenție subsecventă, care derivă din cerința de bază.
58. Suplimentar, în susținerea concluziei primei instanțe și, respectiv menținerea actului judecătoresc atacat cu apel, Colegiul civil menționează că potrivit prevederilor art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.
59. De asemenea, este necesar de a concretiza, că instanța de apel în esența sa este o continuare a instanței de fond, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.
60. Cu toate acestea, pe lângă faptul că argumentele apelantului nu se referă la încălcarea esențială de către prima instanță a unor prevederi legale, Colegiul civil reține că pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, nu au fost prezentate alte probe decât cele deja existente la materialele dosarului, iar apelantul nu a solicitat instanței judecătorești intervenirea pentru a obține careva probe ce ar demonstra veridicitatea pretențiilor sale, or, instanța fiind pusă în situația soluționării litigiului în urma studierii probelor anexate și în raport cu prevederile normelor legale aplicabile speței.

61. Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume *cauza Rebait şi alţii vs France nr. 26561/1995*, unde Comisia a menționat că ”...art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.
62. Astfel, dat fiind că argumentele apelantei sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărârii contestate, Colegiul conchide că apelul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Vladimir Mocreac.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan